

Den gamla kvinnan:

Kommer fram till gravstenen/korset med en blomma i handen. Scenen för ca 100 år sedan.

Ja nu är jag här igen, hos dig.

Men varför, varför, skulle du hit till Söderköping? Du var sjuk, ja det visste vi ju, men att det stod så illa med dig, det trodde inte du, men jag hade mina aningar.

Ja, så gick det som det gick.

Och fort gick det.

Varför? Du kunde ju varit hos oss, hemma hos oss, mycket längre. Ja, jag hade ju hjälpt dig med allt.

Nu blev det som jag trodde.

Den där fördömda vattenkuren gjorde ingen nytta. Jag sa ju till dig att hit till Sörping reste bara de som inbillade sig att de var sjuka. Här drack de vatten, jag säkerligen inte bara vatten. Här satt de nog och gottade av allt det goda i livet, ja sjuka var de nog inte.

Men du var sjuk, rejält sjuk. En sådan där kur var inget för dig.

Ja, du kom hit för att söka din hälsa, men du fann din grav.

Ja nu går jag och åker hem igen, men, jag kommer tillbaka, varje år, det vet du. Farväl.